

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Sa/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020201068
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šramko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1020201068.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudcom JUDr. Ľubomírom Šramkom v právnej veci žalobcu: F. O., V. N. Y., O..X.X.XXXX, Š. P. F. R. E., X. M. P. V. X. U. B., aktuálne s miestom pobytu v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, zastúpeného: Centrum právnej pomoci so sídlom Račianska 71, Bratislava proti žalovanému: Mobilná jednotka Policajného zboru Banská Bystrica so sídlom Skuteckého 19, Banská Bystrica o správnej žalobe žalobcu z 9.7.2020 vo veci zaistenia proti rozhodnutiu žalovaného č.: PPZ-HCP-BB4-30-009/2020-AV zo dňa 12.6.2020 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .
Žalobcoví n e p r i z n á v a právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Správnu žalobou napadnutým rozhodnutím č.: PPZ-HCP-BB4-30-009/2020-AV z 12.6.2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný podľa § 88 ods. 1 písm. b), ods. 4, ods. 5 zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) dňom 12.6.2020 zaistil žalobcu najdlhšie do 12.12.2020 a umiestnil ho v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov (ďalej len „ÚPZC“). Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: OT/34/2020 z 12.6.2020 bol žalobca odsúdený k trestu vyhostenia v trvaní troch rokov. V ďalšom dôvodil, že žalobca nemá pri sebe žiaden cestovný doklad, že nemá finančné prostriedky na zabezpečenie pobytu a cestovných nákladov potrebných na návrat do krajiny svojho pôvodu, ani na zabezpečenie ubytovania či stravovania, na Slovensku nikoho nepozná. Dobu zaistenia odôvodnil tým, že vzhľadom k neexistencii cestovného dokladu žalobcu bude potrebné zistiť jeho totožnosť, zabezpečiť cestou Konzulárneho odboru Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky vystavenie náhradného cestovného dokladu a následne zabezpečiť realizáciu samotného vyhostenia, ktoré skutočnosti si vyžadujú vzhľadom k ich povahe značný časový priestor.
2. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom svojho zástupcu v zákonnej lehote správnu žalobu zo dňa 9.7.2020 (ďalej len „žaloba“). Namietal v nej nedostatočné zistenie stavu veci a tiež nedostatočné odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Osobitne vo vzťahu k dobe zaistenia, ktoré pokladá za strohé (vo vzťahu k administratívnym úkonom, ktoré bude potrebné vykonať). Tiež namietal „chybne uvedenú značku rozhodnutia“. Podanou žalobou sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia a svojho bezodkladného prepustenia zo zaistenia.
3. Žalovaný navrhol vo svojom vyjadrení zo dňa 17.7.2020 k žalobe žalobu zamietnuť. Poukázal pritom na skutočnosť, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je podrobne uvedený postup zariadenia (ÚPZC) pri realizácii vyhostenia cudzincov, ktorí nemajú cestovný doklad. Tiež poukázal na skutočnosť, že celková doba zaistenia je závislá os viacerých neovplyvniteľných faktorov - osobitne pri zabezpečení náhradného cestovného dokladu
4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

5. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „súd“) vec prejednal na pojednávaní konanom 29.7.2020 v neprítomnosti účastníkov konania, ktorí sa i napriek riadne doručenému predvolaniu na pojednávanie nedostavili (zástupca žalobcu svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním z 23.7.2020) a dospel k presvedčeniu, že žaloba nie je dôvodná a preto ju zamietol.

6. Súd sa podrobne oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho spisu žalovaného. Z jeho obsahu o. i. zistil, že žalobca bol právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: OT/34/2020 z 12.6.2020 odsúdený k trestu vyhostenia v trvaní troch rokov. Žalovaný 12.6.2020 oznámil žalobcovi začatie správneho konania vo veci jeho zaistenia na účel výkonu trestu vyhostenia. Následne v ten istý deň za prítomnosti tlmočníka so žalobcom spísal zápisnicu o jeho vyjadrení. Žalobca v nej o. i. uviedol, že nikdy nemal cestovný pas, že nemá žiadnu finančnú hotovosť a ani si ju nevie zaobstarať, podobne ako ani ubytovanie a úhradu životných nákladov, že na Slovensku nikoho nepozná. ÚPZC dňa 12.6.2020 žalovanému oznámil, že predpokladaná doba potrebná na vykonanie všetkých úkonov, spojených s výkonom vyhostenia je šesť mesiacov. Následne bolo vydané napadnuté rozhodnutie. Dňa 17.6.2020 požiadal žalobca v priestoroch ÚPZC o azyl.

Podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov: Policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia.

Podľa § 88 ods. 4 veta prvá zákona o pobyte cudzincov: Štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov.

Podľa § 120 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov: Ak nie je v tomto zákone alebo osobitnom predpise ustanovené inak, vzťahuje sa na konanie podľa tohto zákona všeobecný predpis o správnom konaní. Právne úkony vykonávané orgánom verejnej moci, fyzickou osobou a právnickou osobou v konaní podľa tohto zákona sa vykonávajú výlučne v listinnej podobe, 91a) ak v § 33 ods. 9, § 48 ods. 3, § 113 písm. c), § 115 ods. 1 a 10 a § 125 ods. 10 nie je ustanovené inak.

Podľa § 47 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok): V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 229 SSP: Ak správny súd po preskúmaní zistí, že správna žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v intenciách vznesených námietok proti nemu:

7. K námietke nedostatočného zistenia stavu veci: Podľa názoru súdu táto námietka nie je dôvodná. Žalovaný zabezpečil a do spisu založil rovnopis trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: OT/34/2020 z 12.6.2020 s vyznačenou právoplatnosťou, oznámil žalobcovi začatie konania o jeho zaistení a k tejto veci ho aj za prítomnosti tlmočníka aj vypočul. V priebehu výsluchu mu položil všetky otázky, potrebné k objektívnemu zisteniu stavu veci, na ktoré žalobca jasne a zrozumiteľne aj odpovedal. Vzhľadom k tomu, že žalobca nevlastní cestovný doklad, žalovaný do spisu založ aj reláciu ÚPZC (odborného správneho orgánu, ktorý zabezpečuje realizáciu vyhostenia, včítane zabezpečenia vydania náhradného cestovného dokladu) vo veci predpokladanej dĺžky trvania nevyhnutých úkonov. Podľa názoru súdu dostatočným spôsobom zistil stav veci.

8. K námietke nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k dĺžke zaistenia: Ani túto námietku súd nevyhodnotil ako dôvodnú. Z odôvodnenia stanovenej dĺžky zaistenia vyplýva celkom jednoznačne, že táto bola stanovená z dôvodu, že je potrebné (vzhľadom k tomu, že žalobca nevlastní cestovný a ani iný doklad totožnosti) prostredníctvom Konzulárneho odboru Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky zabezpečiť vydanie náhradného cestovného dokladu. Úkony s tým spojené vykonáva iný správny orgán (ÚPZC), pričom zodpovedá skutočnosti, že ich vykonanie vyžaduje čas, ktorý vopred nie je možné predne určiť. Následne tiež žalovaný uviedol, že bude potrebné zabezpečiť a vybaviť ďalšie náležitosti, spojené s faktickým výkonom vyhostenia. Podľa názoru súdu takto odôvodnená dĺžka zaistenia je dostatočnou a je v súlade s ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku.

9. K nešpecifikovanej námietke „chybného uvedenia značky rozhodnutia“: K tejto námietke súd nemohol zaujať stanovisko, nakoľko z nej nie je zrejmé, čo ňou mal žalobca na mysli. Napadnuté rozhodnutie obsahuje spisovú značku „PPZ-HCP-BB4-30-009/2020-AV“, ktorá sa nachádza aj na všetkých písomnostiach, tvoriacich administratívny spis žalovaného. Pokiaľ mal zástupca žalobcu na mysli skutočnosť, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí namiesto výrazu „trestný rozkaz“ použil výraz „rozsudok“, tak táto skutočnosť nemohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

10. Pretože námietky, vznesené žalobcom voči napadnutému rozhodnutiu súd nevyhodnotil ako dôvodné, súd žalobu zamietol.

11. O trovách žalobcu súd rozhodol za použitia ust. § 167 SSP s poukazom na výsledok konania.

Poučenie:

Doručený rozsudok nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty siedmich dní od jeho doručenia alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote. (§ 145 ods. 3 SSP)

Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu. (§ 438 ods. 1 SSP)

Prípadná kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote sedem dní od doručenia rozhodnutia a podáva sa na Krajskom súde v Bratislave v počte vyhotovení, zodpovedajúcom počtu účastníkov konania. (§ 443 SSP)

Kasačná sťažnosť je prípustná proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu, ak tento zákon neustanovuje inak. Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia krajského súdu. (§ 439 SSP)

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).